

CiDo

Resno ne mislim resno!
Literarno poletje
Topel poletni dež naj že
pade na vroče kamenje!
Luka izza računalnika kuka
Španija po slovensko
Študentski linč
Ni ju pljunila lama,
niso ju oropali
Od višine se zvrtili

Pooooooooočiiiiiiiiiiiiitnniiiiiceeeee!!!

In že smo pri zadnji številki Cidopisa v tem šolskem letu, kar pomeni, da bomo njegovi ustvarjalci novinarska peresa za nekaj časa postavili v kot, možgane pa malo na pašo. Jeseni pa bomo z vami polni novih zamisli in ustvarjalne moči.

*Naj bo poletje vroče, morsko, polno potepov, druženj s prijatelji in nepozabnih doživetij!
Se beremo spet jeseni!*

Polona Ambrožič

Cidoustvarjanje

Cidopis je postal del mojega vsakomesečnega ustvarjanja, postal je del mene. S kolumnami poskušam napeljati mladino in vse, ki berejo Cidov mesečnik, k razmišljanju o vprašanih, ki niso vsakodnevne rutine viharja misli. Tako se tudi sama oblikujem in spodbujam k razmišljanju. Bralna kolumna je motivator za branje. Brez njega je življenje pusto in prepuščeno dnevom, da nas trgajo in nosijo s tokom, če beremo, pa se naučimo plavanja. Nazadnje levji delež prispevajo prijetni sodelavci, sopišoči, nekonvencionalno razmišljajoči in vedoželjni, brez katerih bi Cidopis bil le še ena izmed številnih sivin na stojalu kakšnega lokala. Mi ga delamo unikatnega, mi smo tisti, ki si upamo, se preiskujemo, raziskujemo in izkušnje želimo deliti z vsemi, ki so nas pripravljeni brati. Veselje ob izidu nove številke obarvajo še krasne črno bele fotografije. Takrat v roke vzamem novo dete mladih zrelih duš in se znova spomnim, zakaj sem rada del tega.

Maruška Samobor Gerl

Odlična priložnost za pisateljske žilice

Za pisanje v Cidopisu me je pred leti, takrat še srednješolca, navdušila Nevenka Gerl. V tistih letih sem napisal veliko spisov in z njimi sodeloval na natečajih ter dosegel tudi nekaj nagrad. Napisati kaj, tudi za časopis, zame nikoli ni bila večja težava, zato sem se odzval. To je hkrati odlična priložnost za vsakogar, ki čuti žilico za pisanje, saj ima možnost, da svoje pisarije tudi objavi. Ker gre za mesečnik, imamo čas, da si zamislimo, kaj bomo pripravili za naslednjič, čeprav po letih včasih že zmanjka pravih zamisli v želji, da bi bil nadvse aktualen. Tako se mi zdi, da lahko, če razmišljate tudi o novinarskem poklicu, ob soustvarjanju tega časopisa začutite, ali je to res tisto, kar bi želeli. Vsako novo pero in s tem zamisli so več kot dobrodošli. Vabljeni.

Uroš Sitar

Foto: Andrej Lamut

Zakaj sodelujem pri Cidopisu?

Po navadi nerada iščem razloge, zakaj nekje sodelujem, zakaj nekaj počnem, ker je največkrat razlog le to, da mi je v veselje. Tudi pri Cidopisu sodelujem zato, ker mi je v veselje nekaj napisati, izliti na papir, ki po navadi prenese vse ... Najprej pridejo misli (to je po navadi prva stopnja mojih zapisov za Cidopis), ki jih je potem treba strniti v nekaj primernega (to je pa finalna stopnja). Pisanje za Cidopis je tudi ena izmed redkih priložnosti, ko pišem v slovenščini, zato je še pomembneje, da sodelujem.

Dora Lenart

Resno ne mislim resno!

Piše: Maruška Samobor Gerl
Foto: Andrej Lamut

Majhne laži: »Kako si?« »V redu!« »Dobro zgledaš.« »Me veseli, da sva se spoznala.« »Res uživam.« »Kako je to dobro!« Potem pa še velik nasmešek, razpotegnjen čez obraz, in pripravljenost pomagati. Ljudje smo lažnivci. Lažemo drugim, lažemo sebi, lažemo, da živimo in preživimo v družbi. Smo družba patoloških lažnivcev. Zakaj patoloških? Ker to počnemo in smo prepričani, da delamo prav. Ne moremo, da ne bi lagali, ker nas je strah, kaj bi bilo, če ne bi lagali. Ujeli bi nas na laži. To bi nas verjetno pobralo. Zato lažemo.

Zgodovina laganja sega tja do pojava ognja, do človečjakov v votlinah, te je zeblo zaradi debele plasti snega, ki je prekrival svet. Zaradi mraza so se odeli v kože. Takrat so se že drugič skrili. Prvič so se ob prihodu samcev domov, ko so ženske in moške pomenke skrili, da bi bili skupnost. Dame ob mladičih niso preživele vse dneve brez komunikacije, tudi možje na lovu ne. Tako so razvili različne teme pogovora in se oddaljili. Ko so temu dodali še krpice na genitalijah, so oddaljenost še povečali. Ko ni bilo več potrebe po skupnem bivanju, so se pari ločili od skupine. Oddaljenost je bila že precejšnja. Za nameček so se razmnožili, zgradili mesta in ustvarili medije ter s tem pahnili čez rob na kocko postavljeno zaupanje. Tega je zamenjala laž, kar zadeva oddaljenost, pa smo zgradili še navidezne meje, ki veljajo tudi med člani družine. Stene niso več potrebne.

Kako potem začeti pogovor? Zaupamo si ne, sumničavo gledamo lastno mamo, ki ima nekaj za bregom, prijatelja, ki gotovo laže o novih hlačah, obljubi znanca, da bo poklical, ne verjamemo. Oblikovali smo vljudnostne fraze, stalnice, ki olajšajo pristop in temeljijo na laži. Osnovnošolski primer: »Kako si?« »V redu, pa ti?« »Tudi.« Z lažjo vzpostavimo stik. Nato

domine padajo same od sebe. Za pogovor, ki se začne z: »Zanič sem,« se moramo prej najaviti, da se sogovornik (žrtev) psihično pripravi. Da pred ogledalom izkleše ravno pravi izraz sočutja, skrbi in pomiritve. Zlagan.

Kdor se odloči zaupati, se odloči zaupati v laž. Naj zaupam politiki, medijem? Prijateljem, družini? Zaupam sebi? Ko mislim, da vem, spoznam, da ne vem. In ko to spoznam, uvidim, da vem, da ne vem. Torej vem ali ne? Kako naj si zaupam, če ne vem, ali vem? Če ne vem, čemu naj verjamem, in če vem, da ne vem, kako naj si verjamem? Vera je že davno pozabljena in brez trdne osnove, vedenje pa negotovo, relativno. Torej sta vse vedenje in vsa vera zlagana. Na čem temelji zaupanje? Na vedenju, veri ali

kanali se objemajo z razčlovečenjem in razvrednotenjem resnice ter razpihujejo plamen laži, ki požira gozd resnice in zaupanja. Poleg praktičnosti za današnje razmere so priložnost za uzakonjenje laži in postavljanje meje med ljudmi, ki se ne poznajo. Lahko stopimo v navidezni stik z nekom, ki za nas brez tega pripomočka ne bi obstajal, da med naju postavimo mejo. Tudi sicer vzpostavljamo stik z ljudmi, da bi med nami potegnili mejo. Čudno? Niti ne, glede na strah zaradi nezaupanja, glede na um, ki želi razločevati, nas je izgnal iz raja in postavil pred zakon laži: laži ali propadi!

Patologija človeštva je torej laž. Kljub temu da je zaupanje neutemeljeno in je iracionalna odločitev, še zmeraj hočemo

zaupati. Zato živimo za poročani govor, za nalepke, ki jih prilepimo na ljudi in dogodke, nase. Zaupamo v laži, ker nam je lažje zaupati kot ne. Živimo za lažne občutke zaupanja, se tako počutimo varne in se delamo ranljive, lahek plen za plenilce, kogar koli, ki želi manipulirati z našo naivnostjo. Ker hočemo verjeti nekaj, kar ne obstaja, ker želimo pravljico, živimo pa popolnoma drugače.

Kaj torej? Kako živeti, ko ne moremo zaupati? Kako postaviti temelje zaupanju, v kaj smo lahko gotovi? Spomnim se primera otroka, ki mu mama razlaga, naj se ne dotika vroče plošče na štedilniku, ker se bo opekel. Ko pogleda stran, se dotakne razbeljene površine in opeče. Zdaj ve, da je to res. Glede tega si lahko zaupa. Sebi, ne materinemu navedku, izkušnji, ne njeni abstrakciji. Zaupamo lahko sebi po svojih izkušnjah. Izkušnjah v preprosti, skorajda primitivni stvarnosti, ki nas obdaja. A kaj, ko smo toliko več, brezhibnost, ujeta v primitivnosti ... Bomo ravnali brezhibno in gojili vsesplošno zaupanje, ga na novo zgradili

ali primitivno in se še zanašali na svoja čutila, čakali, da se opečemo?

ničemer? Na laži gotovo ne. Trenutno temeljev nima, zato je odsotno, ga ni. Je pa laž. Kratkonoša, ki ji hodulje posoja tehnologija.

Facebook, YouTube, Twitter in drugi komunikacijski

Beri, beri

Literarno poletje

Piše: Maruška Samobor Gerl
Foto: Andrej Lamut

Vročina narašča, misli usmerjamo predvsem v slačenje in hlajenje pregretega organizma, nekaj jih namenjamo še organizaciji potovanja, počitnic na morju ali izleta v gore. Nekaj ga vsekakor mora ostati za branje. Da inteligenčnega količnika ne bomo približali tistemu nekdanjega ameriškega predsednika, sem pripravila nekaj predlogov, kako ohraniti sinapse v možganih čiste, gibkost duha, da se lahko kosa z ritmičnimi gimnastičarkami, in njegovo moč, da čez prag nažene nesnago plitkosti in dolgčasa. Možgani so človekov bonus. Samo neumni ga ne izkoristijo.

Maja se je v Ljubljani, četrto soboto tudi na Ptuj, dogajal festival Fabula 2010, ki je gostil številne priznane literarne ustvarjalce, med njimi tudi letošnjo nobelovko za literaturo Herto Müller. Ob tej priložnosti so izdali zbirko Žepna Beletina, ki obsega deset novih naslovov. Zajema vseh šest gostujočih pisateljev iz tujine: že prej omenjeno nagrajenko, Daniela Kehlmann, Richarda Flanagan, Jonathana Franzena, Davida Grossmana in Michala Viewegha. Preostala štiri dela so večavtorska in govorijo o Ljubljani. Müllerjeva se z *Zazibanim dihom* spet loteva vojne tematike v Romuniji. Kehlmann v delu *Slava, Roman v devetih zgodbah*, obravnava današnji, tehnološko obarvan čas in iz devetih zgodb tvori celoto. Flanagan dogajanje v *Plosku ene dlani* postavi v Avstralijo in obravnava spopadanje slovenskih priselencev z razmerami, v katere so prišli. *Območje nelagodja* je od Franzena zahtevalo, da je razkril svoje otroštvo in ga predstavil skozi filter humorja. Grossman je dogajanje v *Glej geslo: Ljubezen* postavil v rodno deželo Jeruzalem, tam se glavni junak spopada z zanj dušecimi razmerami. Viewegh nas s svojim prepoznavnim grenko-sladkim slogom pisanja popelje v *Učno uro ustvarjalnega pisanja*. Štiri zmajске povedo zgodbe štirih zmajev na ljubljanskem Zmajskem mostu. Med prozo je

svoj prostor našla tudi pesem v *Lj kot Ljubezen*, kjer več kot trideset slovenskih pesnikov razkriva svoj odnos do prestolnice. Kako jo doživljajo tuji ustvarjalci, izvemo ob prebiranju *Zdaj pa: Ljubljana*. Nazadnje *Literarne poti Ljubljane* predstavijo pomen literatov za našo zgodovino in jih povežejo v smiselno celoto.

Triindvajsetega aprila je Ljubljana postala svetovna

prestolnica knjige, s prestola bo stopila prihodnje leto, ko bo na isti dan predala žezlo v roke Buenos Airesu. Zgoraj omenjena dela so del projekta, ki ga izvaja prestolnica ob tej priložnosti. Za simbolično ceno bodo izdali 21 naslovov vrhunskih del. Na začetku so pri Cankarjevi založbi izšla dela treh uglednih Slovencev. *Paborjevo berilo*, *Žižkovo berilo* in *Deseta bti*, izbrana dela Borisa Pahorja, Slavoj Žižka in Svetlane Makarovič. Temu je sledila zbirka poezije *Vsaka ljubezen je pesem*, zbirka pesmi o ljubezni slovenskih pesnikov. Nazadnje je izšel Pavčkov *Čas duše, čas telesa*, četrti del domoljubne proze. Pričakujemo še šest del avtorjev Andreja Rozmana - Roze, Evalda Flisarja, Karla Markusa Gausa, Monike Kropelj z Robertom Dapitom in dve zbirki vrhunskih stripov *Graffiti 1* in *2*. Vsako izmed teh si zasluži našo pozornost, najraje tako, da bomo pripravljeni dati priznanje ustvarjanju in jih kupiti. Čas je, da obrnemo prioritete in zamenjamo prizorišče supermarketov za knjigarne. Poln voziček hrane traja nekaj dni, medtem ko bogastvo v knjigah, ki ga vsrkamo vase, traja večno. Kdor se v izboru ne najde, lahko v Knjižnici Ivana Potrča Ptuj pregleda izbor del za letošnjo bralno značko za odrasle. Letak je dostopen tudi na njihovi spletni strani. Petnajst naslovov naših in tujih avtorjev lahko po želji dopolni z drugimi deli istih ustvarjalcev. Odloči se lahko za sodelovanje v projektu, ki ga vodi Liljana Klemenčič, odda seznam prebranega iz izbora in prejme knjižno nagrado.

Poletje je končno tu, mamljiva toplota, ki nas vleče ven, ali žgoča vročina, ki nas podi v senco. Prav je, da skočimo po vitamin D, da menjamo mozolje za pege in porjavimo. Meniška bledica ni več moderna in novodobna računalniška prosojnost še manj. Po napitku iz žarkov in topline pa prija senca pod listi dreves ali senca doma, kjer se lahko nemoteno družimo s knjigo. Tokrat s tisto, ki smo jo kupili. Ni strošek, če šest evrov namesto za pico in pivo namenimo nakupu dveh knjig. Lahko izbiramo med možnostma, da denar poženemo po odtočnem kanalu ali pa z njim obogatimo. Ne materialno, temveč duhovno. Naj bodo počitnice počitek od slaboumja, plitkosti, izpraznjenosti, sebičnosti, duševne navlake in odklopa. Naj bodo polnjenje baterij za biti, za velikodušnost, odprtost, pamet in prisotnost. Naj bodo zgodba.

Topel poletni dež naj že pade na vroče kamenje!

Piše: Dora Lenart

Leto, vsaj šolsko, je naokrog in to je zadnji del moje graške kolumne, vsaj za zdaj. Če pomislim, o čem vse sem pisala, se mi zdi malce smešno, funkcija kolumne je po navadi, da nekaj nauči, prinese nove informacije, jaz pa sem bolj ali manj egoistično pisala o sebi. No, morda ste sicer resda izvedeli kaj novega o Gradcu, plazmolizi in deplazmolizi, neki majhni, dolgočasni smeri filozofije, ki je jaz res ne maram (spet o sebi ...), in o tem, da je zabavno biti študent, zelo hitro pa je lahko to tudi najbolj neproduktivna funkcija človeka.

No, bliža se poletje. Lahko bi napisala kaj o poletju. Lahko bi pa tudi o zimi, za vse nostalgike. Ampak nekaj vplivov zime še vedno občutimo, če pomislimo na »nemajskost« maja ... Ali

pa, bolje rečeno, prepogosto aprilskost maja. Ampak zdaj pa pišem že o spomladanskem vremenu ... Meni res ni pomoči. Torej, poletje. Moja prva asociacija na poletje: morje, sonce, smeh in veter, piha nam v obraz ... Pesmica namreč, ki smo jo skomponirali z bendom, ko smo še bili »najjači« bend, Justin Case, ki je imel nastope, dolge dobre pol ure z dodatkom vred, dodatek je bil pa pesem Debela Marica v bolj trdi izvedbi. Ja, poletje me pač odpelje nazaj k spominom, kako lepo je bilo. Ne nazadnje je to kolumna iz Gradca, kjer ni ne benda ne poletja. Pomirja me pa misel, da bo poletje zagotovo tudi tam. Lahko rečem, da je ta mesec v Gradcu (ker o tem pišem) minil malo bolj akademsko, ker sem se morala kar precej učiti. Sem si pa privoščila nekaj toplih trenutkov ob kavi v obsijanem parku (Sončni park je namreč nekaj drugega, kajne?).

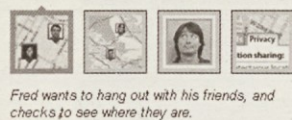
Vstala sem precej zgodaj, sonce je bilo gori in v stanovanje ga ni bilo veliko. To mi seveda ni bilo preveč všeč, zato sem se odločila, da grem po kavo in v park, kjer je zelo prijetno okolje za branje knjig. Tako sem vzela knjigo in se odpravila v kavarno. Pograbila sem kavo in jo mahnila proti parku, kjer je bila najboljša klopca, tista nasproti fontane, prosta. In tako sem združila prijetno s koristnim ter preživela na klopci ob branju (kave je kmalu zmanjkalo) dobri dve uri. Ja, res komaj čakam tisto pravo poletje. Potrebujem sonce za fotosintezo, toploto, da sem lahko brez jakne, in potrebujem vroče kamenje, da nanj pade topel poletni dež, ki potem tako lepo zadiši. Kaj je lepše od tega?

Luka izza računalnika kuka

Odprite Okna in okna, po vzdihljaju prihajajočega poletja se družnim dvoranam in razsežnosti kvadrature za konferenčne namene pridruži kateri izmed poletnih dogodkov za posodobitev in seznanitev novosti.

Dvorana sanfranciškega zemljevida je bila preprodana že v začetku aprila, ko je tiskarna ustvarila prve svežnje vstopnic na – po začetku tisočletja deseti – VeVeDeCe. Kot abecedna argojuha četverka črkovja imenuje vsakoletno prireditve iz Sadovnjaka, vsebujejo tudi Keynote, ki širši javnosti predstavi novosti Appli in Stevova »stara oblčila« ter navade nastopa. Letos so širili oder, pravi spletofera. Da bo prostora za dva Steva, priimek prvega je Ballmer in prihaja iz Microsofta. Da bo govoril o kodnih jezikih in olajšanem prehodu aplikacij med sistemoma (Mac vs. PC), so prek Twitterja poročili Microsoftovi uradniki. Bo vseeno prišel 7. junija 2010?

Google latitude

Learn more about Google Latitude

Watch a video

Discover other Google mobile products

Do more with your Latitude location

See where your friends are right now

Enjoy Google Latitude on your phone, computer, or both.

Start using it on your phone

See your friends' locations and share yours with them.

Enter your number or visit google.co.uk/latitude on your mobile browser.

+44 XXX-XXX-XXXX

Send a link to my phone

United Kingdom

Will it work with my phone?

View it on your computer

See your friends' locations on a full screen even without a compatible phone or data plan.

Add Latitude to iGoogle

Google

This service is free from Google, carrier charges may apply.

The number entered on this page will only be used to send you a text message. It will not be linked to any Google services unless you've given us permission elsewhere.

<http://latitude.google.com>

Morda pride že iz razloga spoštovana do višjih. Pri Jabolku niso visoki zaradi funkcij, temveč od krivih črt na borzi, ki so se ob koncu meseca maja izrisale za 2,8 odstotka (NASDAQ) v višave in prehitele Microsoftove grafe – ti v znak protesta iz nezna(t)nega razloga upadajo odstotek nižje. Tudi če bi se ohranili na ničti ravni, je prodaja ajfona in tablice postal velik zalogaj zelenih.

Statistiko so prenesli v dimenzijo resničnega življenja in zdaj nam je, množicam potrošniškim, znan razlog za ukinitev serije oglasov Mac vs. PC. Reklamni dvo- ali troboj poosebljenih sistemov operacij se končuje v juniju, naprej gremo in gledamo nove epizode kampanje Why You'll Love a Mac. En kult postane drugi, eno podjetje postane prvo in drugo drugo – tako gre.

Številka dve od pomembnih novosti, prirejenih razstavi, je I/O, Googleov I/O, Oblakov slog izvedbe. Naj bo Oblak Google, ko že (tudi od konca maja) končno vsem svojim uporabnikom v dar daje Valove in ker je še po miselnosti med oblaki. Med tem in drugim, ko enkrat stisne roke Adobu in spet drugič sede k tekmeu – Applu.

Očividcem vodilni dajejo misliti, vsaj kot je posnela beležka v videopretočni obliki, o svoji neodločenosti spogledovanja in kratkih šokov z enim ali tretjim, drugim od prej omenjenih podjetij. Na ta account (račun) je šlo precej opazk zaradi Appleove težave z »zaprtostjo«, več povejo te črke: <http://youtube.com/googledevelopers>.

Tudi tehnične napake projekcije (kar se odrskim pristopom redno dogaja, ob tej priložnosti še vsa čast zvočnim/vidnim tehnikom vsega sveta na takšnih prireditvah) so razdelili na dva dni. Prvi je bil oblačen, drugi pretežno sončen in robotsko voden (Andorid). Predstavljamo podčrtane dele obeh:

standarda HTML 5 med Google in Adobe.

Biti hitrost – ne gre za vprašanje. Kot se bere po delih prejšnjega odstavka, je prevzemu slogana kos tudi Google. Med majhnostmi presenečenj, prikapljanj v zadnjem mesecu ali dveh, je tudi junijski zagon aplikativnega iskanja. Od drugega junijskega pri vpisu magične besede »download« z dodatkom katerega koli imena aplikacije prek brkljalnika na mobilni platformi (Safari na iPhonu in Androidova inačica WWW-prikazovalnika) bo iskalnik po novem kot prvi rezultat prikazal povezavo do prenosa aplikacije z nekaj osnovami podatkov, kot so ocena, število uporabnikov in ikona.

uquery
The AppStore Search Engine

134 people recommend this. Be the first of your friends.

Searching 201,510 iPhone, iPad & iPod Touch applications

Trending Topics

iBooks now on iPhone
Pandora for iOS4
Windows Live Messenger
World Cup

FOLLOW ME ON Twitter

<http://www.uquery.com>

– z dve nič dve prikrita nova izdaja Mobirobota Froyo z vsebnostjo pogona JIT (Just in Time) je od tretje do pete stopnje v prednosti pri hitrosti in uporabnosti za podjetnike (nove možnosti enterprise: avtozaznava Exchange strežaja, daljavni izbris vsega na telefonu), ki jim internet dozirajo tudi s tako imenovanim »Wi-Fi tetheringom« (ustvarjanje točke hot-spot) in podporo Bliskavice 10.1 v mobilnem formatu,

– po uspešnem ugibanju prejšnje epizode novic tudi Google TV – šestindvajseta elektronsko podprta škatla v dnevni sobi z obljubo združitve spletnih medijskih vsebin in pametnih televizij (iskanje za vsebinami prek vseh platform – TV, YouTube ...)

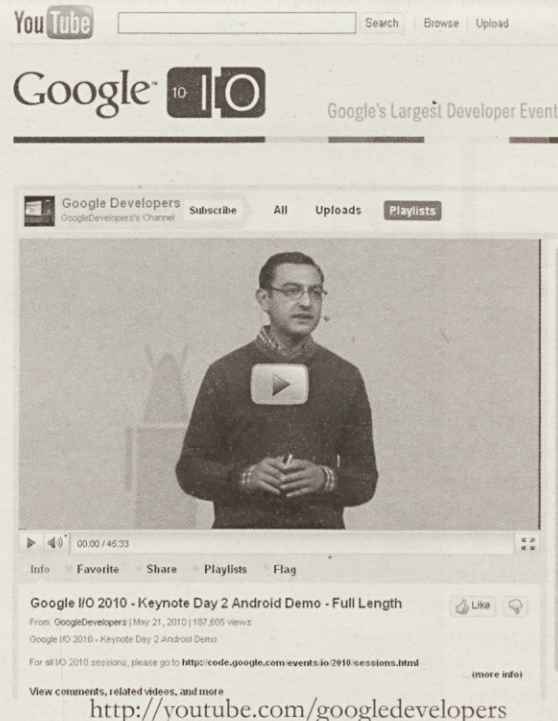
– družba družb (Google, Adobe, Mozilla, Opera) razvija WebM raznoliko sestavljenim (V8, Ogg ...) spletnim videokodekom, ta se postavlja proti H.264,
– latituda po njihovo (<http://latitude.google.com/>) – storitev za predajanje štafete med socializiranimi prijatelji v četrti dimenziji dobiva svoj API, da bodo lahko aplikacijo uporabili tudi kot del drugih,
– najava sožitja pri sodelovanju za sorazvoj

Biti mobilni tržnik ni več vprašanje. Ko že vsak operater postavi svojo spletno trgovino na ulici aplikacij, je iskanje po teh potrebno. A je le »ona« stran nove funkcije; iščete lahko samo po natančnosti in ne, na primer, »download app for calculating average sleep time«. Za take napotke je rešitev naslovljena <http://www.uquery.com/>, ki za zdaj podpira le ajfone in ajtablične aplikacije.

uQuery je imenik, ki ne vsebuje slovenskih stvaritev, pri čemer imamo vprašanje. Jih kaj obstaja ali pač ne? Nas ignorirajo? V veljavo stopa oboje, od konca Simobilovega natečaja »Izzivamo ideje!« bolj drugo. Operater je v sodelovanju s Samsungom to vnesel na androidni operacijski sistem in temu primerne telefone, s kar nekaj članov vredno komisijo različnih virov (revija Monitor, spletna skupnost Mobisux, si.Mobil) najaplikacijam določil nagrade v višini deset tisoč evrov. Na vrh so Strelovodovci uspešno izstrelili Odpiralne čase, v začetkih le spletni servis za pregledovanje odpiralnih časov bližnjih krajev (zdaj je na voljo na iPhonu in Andoridu). Na drugem (pre)stolu W'sap za grafično olepšan

ogled virov dogajanja in predvajanja (aplikacija za Android servira podatke o dogajanju iz Dogaja.se, filmih v Koloseju ...) in več, rezultate najdete na <http://pest.si/qpi>.

Kako naj gremo mimo priznanja, da se v Nemčiji godijo zanimivejše aplikacije, če le ogledate Win32/Heur. Na voljo je le za microSD kartice, priloge Samsungovim testnim enotam telefona wave. Vi želite telefonu obogatiti vsebino glasbene zbirke, »aplikacija« (izrezana po formatu trojanskega konja) vam ob »vklupu« kartice ali telefona računalnik obogati z vsiljivostjo med shrambo vaših datotek. V razmnoževanje se zažene vsakič, ko priklopite novo napravo

<http://youtube.com/googledevelopers>

za prenos podatkov (USB-ključ), saj je njeno gnezdo tudi v mapi za systemske zagonske datoteke. Primerkov je več, epidemija za zdaj še ni razširila iz Nemčije.

Popotnikom zadnja novica – avtoceste so nevarne. Še bolj Lauren Rosenberg, ona, ki jo je po ukazu navigacijskih navodil Google Maps za pešce (beta) zbil avto. Tem je sledila, zdaj Google zaradi nesreče (kljub izbranemu načinu za pešce je telefon pot predvidel prek avtoceste) sledi tožba. In zahvala Grkom, da so ustvarili glavni zagovor: črko beta.

Če ste pripravljeni za prihod na Irsko, v prtljagi pozabite datoteke .torrent. Pri 70-odstotno pokritem prebivalstvu največji irski operater Eircom izdaja povišice svojih uslužbencev v mrežne serife, ki vas pokličejo takoj ob zaznavi nelegalne aktivnosti (prestrzajo skoraj ves promet), pozneje uporabijo še hadopijevsko metodo izklopa povezave v svet/splet za dobo do enega leta. Pričakujemo tudi večjo uporabo proxyjev ali storitve Tor (<http://www.torproject.org/>) na Irskem; ta lahko računalnik virtualno preseli kam drugam in sprosti nadzor.

Zadnji ovinek v levo, največja najmanjša država, pokvarjen avto, v Franciji za vedno in še kaj. Zadnje dejanje

Dve wannabe popotnici, veliko kave, Starbucksov, kruha s paradižnikom, sangrije, da o Portugalski niti ne govorim

Z Nevo, mojo sošolko, cimro, prijateljico in predvsem večno »partnerico v zločinu« sva se poslovili od preostalih pohodnikov, ki bodo pot nadaljevali peš, dokler se na španskem koncu sveta znova ne srečamo. Pred nama se je razprostirala široka avtocesta, ki bo v prihodnjem mesecu najin zvesti spremljevalec. Zadali sva si cilj: prepotovati Španijo in čim bolj občutiti vročevrstnost te države. Imeli sva jasno vizijo, čas je bil, da se zabava začne

...

Piše in foto: Živa Rokavec

... Zdaj sledi le še premagovanje kilometrov vse do doma. Ali bi se še keje ustavili, kaj pogledali? Morda pa naju na poti domov še premami avanturistična žilica. Astronavta sva našli, tako da imava srečo. Na koncu sveta smo bili in se varno vrnili. Energijo imamo. In še najbolj pomembno ... Nikakor se nam ne mudi domov ...

Andora, 5. avgust 2009

Španija je švigala mimo okna. Domov smo se vračali po notranjosti Iberskega polotoka, po poti, ki smo jo že prehodili ali prevozili. Tako je ob vsakem ovinku kdo povedal kakšno anekdoto. In hitro se je pred nami zarisala tabla, ki je označevala špansko-francosko mejo. Zapustili smo državo, ki nam je v tem poletju prirasla k srcu. S svojo živahnostjo, temperamentnimi ljudmi, kulinariko, divjim nočnim življenjem in raznoliko pokrajino. Zdaj je napočil čas za popolno nasprotje ogromne in razgibane Španije. Andoro, majhno, med gorovje ujeta državo, znano predvsem po pridelavi tobaka in poceni bencinu. Je največja med šestimi najmanjšimi državami v Evropi in svetu.

Po legendi majhna kneževina dolguje svoje rojstvo frankovskemu kralju Karlu Velikemu. Tako naj bi se zahvalil prebivalcem gostoljubnih gorskih dolin za pomoč, ki so mu jo ponudili pri spopadih z Arabci. Danes pa se Andore v Evropi drži sloves nakupovalnega paradiža. Ne toliko zaradi pestre izbire kot zaradi brezcarinskega statusa. Z ogledi smo kaj hitro končali. Andorci so prostorsko stisko rešili tako, da so strehe hiš, grajenih v hrib, ravne. Te površine so potem izkoristili za otroško igrišče, park in celo glavni mestni trg. Kot svet v majhnem, kjer ti na dlani ponudijo vse.

Po sprehodu smo se odločili nadaljevati romanje proti domu in nekje v Franciji poiskati prenočišče za to noč. Ravno ko smo se z Miom pogajali, ali nam bo pripravljen zaupati prenočišča v bližini, ko se je nenadoma zaslišal glasen pok. Avto se je ustavil. Začudeno smo se spogledali. Nevin ati ga je poskušal znova spraviti v tek, a nismo bili uspešni. Poklicati je bilo treba AMZS in jih obvestiti o težavah, saj (kako presenetljivo) nismo poznali nobenega andorskega avtomehnika. "Dober dan, Stojadinović pri telefonu. Kličem iz Andore. Pokvaril se nam je avto ..." Prijazen glas v daljni domovini nam je zagotovil, da pomoč pride takoj.

Po eni uri pomoči še vedno ni bilo. Stemnilo se je že in z vedno večjo nejevoljo smo zrl v vsake luči, ki so se nam bližale. Po dveh ponovnih posredovanjih v Slovenijo se je avtomehnik končno prikazal. Seveda je govoril le francosko, pa še to z zelo močnim andorsko španskim naglasom. Vsa moja leta izobraževanja in izpopolnjevanja v francoskem jeziku nekako niso predvidela, da bom morala pojasniti, da je nekaj narobe z akumulatorjem, da nam ne dela klima, da je verjetno odpovedal nekakšen zatič ali povezovalna veriga. Kaj šele da bom to morala razumeti in prevesti. Sledili so mučna pantomima, veliko ugibanja, kazanja, kimanja in odkimavanja. Na koncu je naš avtomehnik sklenil, da mora avto na servis. Oui, dobimo tudi prenočišče v hotelu, saj moramo počakati do jutra. Trenutno že vsi spi. Tako izvemo, da se je tudi v Andori ohranila španska ležernost. V hotelu nad kitajsko restavracijo dočakamo nov dan.

Figueres, 6. avgust 2009

Avto je pripravljen, popotniki tudi, lahko odrinemo.

Ugotovimo, da klime sicer niso popravili, vendar smo se že popolnoma navadili na tropsko podnebje v naši modri puščici. Verjetno bi nas na nepredstavljenih 22 stopinjah že rahlo hladilo.

Cesta iz Andore v Francijo je ozka in ovinkasta. Posadka se od potu rahlo svetlika, brez večjega trenja drsimo drug mimo drugega in se trudimo čim manj dotikati. Ob vznožju hriba ugotovimo, da nam ne dela elektronika. Luči in smerokazi se ne odzivajo. Nevin ati ugotovi, da je naš Pierre pozabil znova vzpostaviti stik. Avtomehnik pa tak. Zavemo se, da smo morda celo imeli srečo, da se klime ni dotikal.

Kljub večjim in manjšim naporom se ne pustimo motiti in vrnemo se v Španijo. Natančneje v Figueres, kjer je znameniti Dalijev muzej moderne umetnosti, drugi najbolj obiskani muzej v Evropi. Salvador Dalí je bil španski (katalonski) umetnik in eden od najpomembnejših slikarjev 20. stoletja. Bil je izurjen risar, najbolj znan po udarnih, bizarnih in čudovitih slikah in preostalih umetniških delih nadrealistične usmeritve. Abstraktnost je res mogoče opaziti na vsakem koraku v tem majhnem, a zelo preglednem muzeju z bogato zbirko umetnikovih del.

Beziers, 7. avgust 2009

Kratka vrnitev v Španijo nam je dobro dela. Zdaj pa smo res končali vse izlete. Še krajši postanek v Nici in Cannesu in potem hitro domov. Z Nevo naju že čaka družba, s katero se bova utrujeni od vseh vtisov odpočili na hrvaški

obali. V okolici srednjeveškega mesta Beziers na zahodu Francije smo se odločili poiskati še zadnje prenočišče na poti. Ob tem smo pozabili na dejstvo, da smo že vstopili v mesec avgust. Francozi in Italijani, znani po cestnem turizmu, so dodobra zapolnili vsa prenočišča ob avtocesti. Po številnih brezupnih poizkusih, kjer je nova prišlo prav moje "bantu" znanje francoščine, smo si le izborili prostor pod streho. In ko smo že vsi nasmejani zavijali na parkirišče naše nove rezidence, se je zaslišal že dobro znan pok. Modra puščica je obupala.

Najprej smo se odločili namestiti in se šele naslednji dan ubadati z novim položajem. Bilo je pozno in še vedno smo bili blizu Španije, tako da o nočnih izmenah nismo niti sanjali. Seznanili smo se še z enim Pierrom, ki nas je stlačil v dve majhni sobici. Ko nam je namreč potrdil, da še ima postelje, je razumel, da smo štirje. Bilo nas je šest. Nismo bili izbirični. V zatohli sobici smo ob dveh ventilatorjih kaj hitro zaspali.

Še vedno Beziers, 8. avgust 2009

"Dobro jutro, Stojadinović pri telefonu. Kličem iz Francije. Pokvaril se nam je avto." Dobro znana zgodba, isti glas na drugi strani žice, le nova lokacija. Nekoliko pa smo le napredovali. Tokrat je bila asistenca hitrejša. Strgala se je le žica menjalnika. Nič hudega, to je mogoče takoj popraviti. Spet so naložili modro puščico in jo skupaj z voznikom odpeljali do servisa, da jo bi popravili. Preostali so pridno čakali na terasi motela, uporabljali brezplačni internet, televizijo in stole. Nato je zazvonil telefon. "Avtomobila mi nočejo popraviti danes. Počakati je treba do ponedeljka, ker so čakalne vrste, danes pa več ne delajo zaradi podaljšanega vikenda." Četita se je peš, naložena z vso prtljago pri (najmanj) štiridesetih stopinjah po razbeljenem asfaltu odpravila na pomoč.

V avtomobilski hiši najprej pokupimo vso vodo v avtomatu. Potem še vse sladkarije. Zavzamemo vse proste stole in prtljago razporedimo po vsej trgovini. Pierre, že tretji po vrsti, nas gleda vedno bolj neprijazno. Tudi na kakršnoli pogajanje ni pripravljen. Prosimo, naj vendar popravijo avto, saj moramo domov. Da je primer nujen in da smo brez kakršnega koli prenočišča, nemogoče je čakati tri dni do ponedeljka. Žal. Pierre je neizprosni. Pravila so pravila, tudi turisti, pa čeprav v stiski, niso izjeme. Francozi se nam zdijo vedno manj simpatični.

Postavi se vprašanje, kako bomo prišli domov. Glas iz domovine, ki ga sproti obveščamo o svojem položaju, nam predlaga vlak. Naročimo dva taksija, se poslovimo od modre puščice, ki bo ostala v Franciji, in se odpeljemo do železniške postaje.

Tam pa gneča, vik in krik. Vsa Francija potuje. Vlaki so polno zasedeni, tisti, ki niso, pa pregrešno dragi. Od števil v francosčini se mi že vrti. Ko enkrat vstopiš v Francijo, jo je skoraj nemogoče zapustiti. Res je, da je moja želja živeti v Parizu, vendar nanjo še nisem pripravljena.

Ni nam preostalo drugega, kot da pokličemo domov. Tokrat se nismo zanašali na neznani glas. Poklicali smo Nevinega brata in njegovega prijatelja. Skovali smo načrt, da si izposodita kombi in čez noč prideta po nas. Tako nam je ostal le ena nerešena težava. Kako v popolnoma zasedenem mestu najti prenočišče. Prečesali smo vsak motel, hotel – vendar neuspešno. Namestili smo se v gostilnici in se odločili, da se gremo francoske kulinarike. Slow food v pravem pomenu besede. Dokler nas bodo hoteli imeti, bomo sedeli, potem pa bomo poiskali kakšno klopco v parku. Zakaj izkušnji ne bi dodali še malo avanturizma. Vendar ta ni bil potreben. Med predjedjo smo slišali, da še imajo prosta ležišča. Sicer ne za vse, vendar nimajo nič proti, če se stlačimo v majhno sobo. Tudi mi se nismo pritoževali. In iz ene majhne sobe sta kmalu nastali dve majhni sobi, saj je nekdo odpovedal rezervacijo. Sreča v nesreči in varna noč pod streho.

9. avgust 2009: Kolesa na avtu se okrog vrte, okrog vrte, okrog vrte. Kolesa na avtu se okrog vrte ves ljubi dan.

Zjutraj je prispel naš prevoz s Ptuja. Vkrcanje. Dolga vožnja proti domu. Kljub nekoliko neposrečenemu koncu izkušnja, ki je ne bomo pozabili nikoli. In prav vsakega dne se bom spominjala z nasmehom. Tabla Ptuj se je zasvetila ob blisku avtomobilskih luči. Spet doma. Z nekom biti neprestano na poti, se smejati, biti živčen, premagovati težave, spoznavati kulturo in premostiti razlike ni tako preprosto. Uspelo nama je.

Z Nevo, mojo sošolko, cimro, prijateljico in predvsem večno partnerico v zločinu sva imeli jasno vizijo: prepotovati Španijo in čim bolj izkusiti vročevrstnost te države. A dobili sva nepozabno doživetje, izkušnjo, ki naju je povezala in okužila s potovanji. Neva, katera država je naslednja?

Se zagotovo nadaljuje ...

Od višine se zvrta

Doživeti Švico poleti je pravi užitek za ljubitelje gora in lepih razgledov. Doživeti Švico pozimi pa je prava poslastica. Barvitost pokrajine se spremeni v belomodro mehkobo, razgledi so slikoviti, na visoke gore švigajo žičnice. Doživeti Švico aprila je prijetna mešanica obojega. V dolini se že prebujajo pomlad, medtem ko so vrhovi še vedno zaviti v mrzlo zimo. Doživeti Švico ... Pravzaprav ni pomembno kdaj, pomembno je le doživeti Švico.

Piše in foto: Živa Rokavec

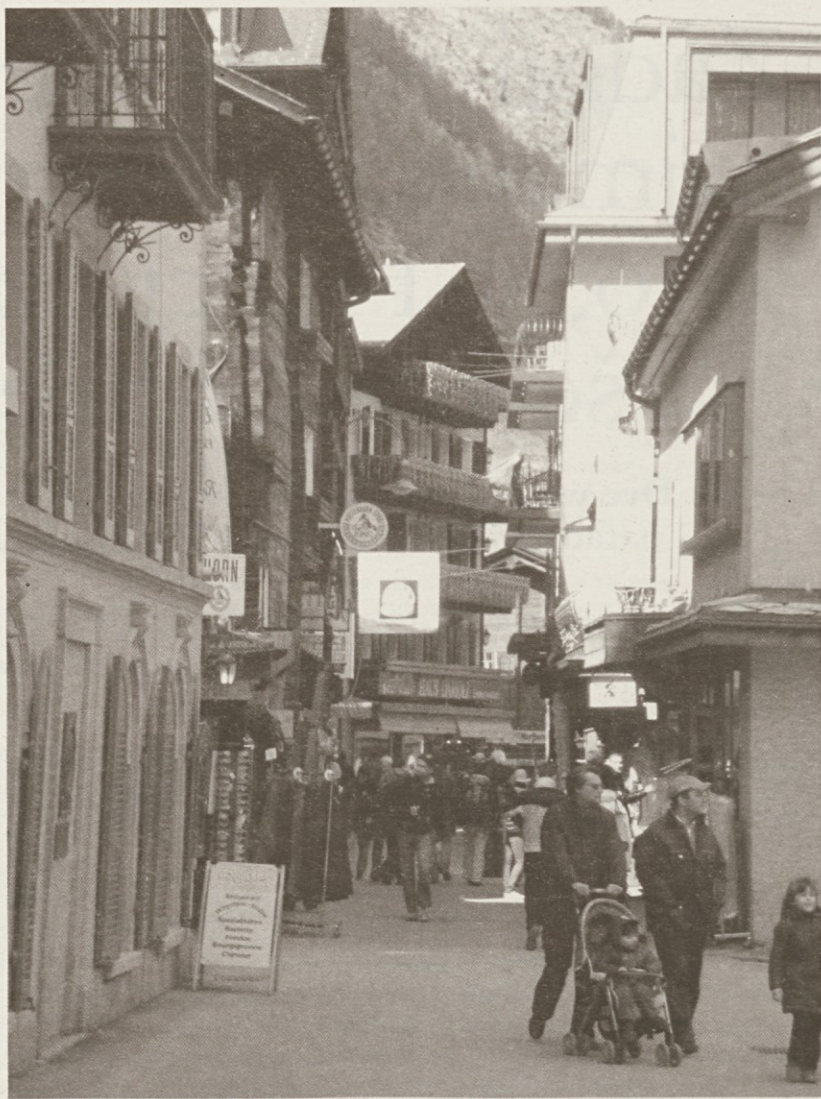
Stojim na 1883 metrov visoki razgledni točki, s katere se ponuja pogled na najvišje gore daleč naokrog. Globoko spodaj pa ledeniška dolina in vasica, ujeta vanjo. Kljub višini je nebo brez oblaka. Ne zapiba niti sapica in na licih čutim moč višinskega sonca. Raje snamem sončna očala. Čeprav ne morem gledati, nočem imeti oči kot panda. Prepustim se sončnim žarkom. Kar 1883 metrov, na katere sem se povzpela z dvigalom.

Täsch – parkirišče z vasjo
Majhna vas Täsch ni pravzaprav nič posebnega. Niti pregovorne švicarske urejenosti in natančnosti ni opaziti. Le ogromna parkirna hiša ob železniški postaji. V ozadju cerkva s trgovino in nekaj hotelov. Cene niso tako visoke, zato si številni gostje prav Täsch izberejo za svojo izhodiščno točko. Tukaj parkiraš avto, preden se z vlakom odpelješ do majhnega visokogorskega mesteca Zermatt. Tja avtomobili nimajo vstopa. Švicarji se zavedajo nevarnosti onesnaževanja, zato so vas zaprli za ves promet. Je majhna, zato jo lahko prehodiš peš. Za tiste bolj petične goste pa so na voljo majhni električni taksiji, ki te za nekaj frankov prevažajo od točke do točke.

Povzpnem se po stopnicah do vrha. Pred seboj vidim Mont Blanc in Matterhorn. Tako sta majhna. Ker sem jaz tako

Točen kot švicarska ura
Vožnja z vlakom traja le dvajset minut. Imeli smo deset minut zamude. Točen kot švicarska ura? Tudi to je le pregovor. Prispemo v idilično vasico z lesenimi hišicami, postavljenimi v hrib, druga ob drugi. Na balkončkih so rože, ljudje posedajo na soncu v lokalih ob cesti. Mimo vozijo kočije. Sprehod po živahni glavni ulici Bahnhofstrasse, od železniške postaje do župnijske cerkve mimo luksuznih hotelov, imenitnih trgovin in restavracij omogoča, da obiskovalec ujame utrip mesta. Alpski smučarji in tisti z opremo za turno smuko, sprehajalci, le radovedni turisti s fotoaparati in pohodniki. Zermatt je urejeno in mondeno športno središče, ki omogoča rekreacijo v vseh letnih časih. Kljub poznemu aprilu in lepemu vremenu so bile v senčnih kotih še vedno zaplate snega. Tudi okrog glavnega trga, kjer je muzej o Matterhornu, ki pripoveduje o zgodovini kraja, o razvoju turizma, predvsem pa zgodbo o gori in prvih vzponih nanjo. Muzej so zaradi pomanjkanja prostora zgradili pod zemljo v obliki gorske vasi.

Z dvigalom se spustim dve nadstropji niže. Švicarji res znajo poskrbeti za udobje svojih gostov. Z zobato železnico, ki je

Visoko nad oblaki

Matterhorn je dobro skrit in se pokaže šele, ko si že čisto v Zermattu. Od tistega trenutka, ko ga zagledaš, pa obstajata samo dve možnosti: ali se ga ustrašiš ali pa si rečeš, da bo treba za vsako ceno splezati čim bliže. Verjetno najbolj znana, zaželeno in fotografirana gora na svetu. Navdušuje s pravilno obliko in atraktivno lego. Poleti se na grebenu Hornli kar tre vodniških navez, pozimi pa je gora precej bolj samotna. Danes je Zermatt prav zaradi tega širitisočaka turistično središče, ki vsako leto dodobra napolni švicarsko

visoko. Mimo mene se drenjajo smučarji, natovorjeni z vso potrebno opremo. Z vrha se lahko na smučeh spustiš v dolino. Mondeno smučarsko središče je zrastle sredi naravnega paradiža. Kljub poznemu aprilu še je vedno ogromno snega vse do doline. Ko se skupina, ki je verjetno pravkar prispela z zobato železnico, prerine mimo, nastane spokojna tišina. Nikjer nikogar. Ostanem lahko sam s svojimi mislimi.

najvišja v Evropi, sem se že povzpela na ta švicarski vrh, zato se odločim za daljši spust. Z dvema nihalnima gondolama. Popeljeta te nad vsem smučiščem, vmes lahko celo izstopiš in se sprehodiš. Gondola mirno drsi po vrvi, medtem ko opazujem smučarje, kako se spuščajo v dolino. Sneg ob vznožju je že nekoliko južen, zato si morajo številni na ravnih delih pomagati sami. Potočki, ki se stekajo ob progah, že nakazujejo prihod pomladi.

državno blagajno.

Sestopim v dolini. V središču mesteca. Piha bladen veter in v senci ni tako prijetno, kot je bilo poležavanje na višinskem soncu. Naročim kavo, za katero odštejem deset evrov. Švica je draga. Pregrešno draga. In pregrešno lepa, zato je vredna vsakega centa.

Ni ju pljunila lama, niso ju oropali

Okrog Zemlje in nazaj skozi oči popotnika

»Najbolj smešen občutek je, ko se spet sprehajaš po ulici in pozdravljaš mimoidoče. Ko greš zjutraj po kruh v svojo pekarno in na kavo s prijateljem, ki je stal pred tabo v vrsti in čakal na kruh,« se je nasmehnil 28-letni Arne Beekmann, ki ima za sabo nepozabno izkušnjo. Po koncu študija komunikologije in medijskega menedžmenta na univerzi v Hannovru se je v družbi svojega dekleta Kerstin za pol leta odpravil na pot okoli sveta. Pa ne s prstom po zemljevidu, ampak z nahrbtnikom na rami in zemljevidom v roki.

Piše in foto: Živa Rokavec

Svoje potovanje sta začela v Seulu v Južni Koreji, od koder sta pot nadaljevala po Kitajski. Peking, Šanghaj in številne majhne vasice s smešnimi imeni, ki si jih težko zapomniš, so ju navdušile. »Turisti množično romajo na Kitajsko, da bi prebodili Kitajski zid in se za trenutek izgubili v mestnem vrvežu Pekinga. Seveda je tudi to Kitajska, vendar se tista prava Kitajska skriva med riževimi polji v majhnih vasicah.« Seveda kot prava turista nista mogla mimo Templja nebeskega miru, čudovita arhitektura iz časov dinastije Ming je simbol Pekinga, sprehodila sta se po zidu. »Predstavljal je sva si, kako se bova lahko sprehajala po nekakšnem neskončnem obzidju. Res je bilo neskončno, vendar nikakor lahko. Zid se namreč vzpenja in spušča, na klance se povzpneš po ozkih in neenakomernih stopnicah. Ob vročini ni posebno prijetno, vendar se ob ogromni verigi kamenja vseeno počutiš tako majhnega in nepomembnega.« Prav to je bil njun glavni cilj. Se pustiti presenetiti, podirati stereotipe in doživeti pustolovščino. »Po koncu študija bi se pravzaprav moral spopasti s pisanjem diplome, vendar se mi ni mudilo odrasti. Želel sem še nekaj, kar je manjkalo na mojem seznamu študentskega življenja. Vprašal sem se, kdaj bom spet tako svoboden in brez zadržkov, kot sem zdaj. Verjetno nikoli.«

Kitajski sta sledila Kuala Lumpur in Singapur. Velikih mest sta imela kmalu dovolj. »Mesta so nova, arhitekturno se med seboj ne razlikujejo. Zrak je težek, siv in onesnažen. Kljub temu da je vzhod znan po barvitosti, so mesta zaradi smoga čez dan precej soparna in siva.« In kaj je boljšega kot oddih na Baliju. Neskončne peščene plaže, palme in jate pisanih rib v kristalno čistem morju so bile tisto pravo, da sta si napolnila baterije. »Rad potujem, vendar je to lahko tudi naporno. Nепrestano se srečuješ z novimi ljudmi, novimi kulturami. Vsrkati hočeš kar največ vtisov in jih za vedno obdržati v sebi.«

Spontanost je glavno vodilo popotovanja z nahrbtnikom na rami. Ker študentski žep ni omogočal nepremišljenega zapravljanja, sta morala dobro načrtovati vsak korak. Tudi prenočitve. Velikokrat sta prespala pri ljudeh, ki prek spleta ponujajo brezplačno ležišče za popotnike.

»Couchsurfing je nekaj enkratnega. V trenutku vzpostaviš zaupanje z gostiteljem, ki te sprejme v svoj dom. Nisi navaden turist, saj dobiš informacije domačinov iz prve roke. Na potovanjih sem velikokrat srčal in do zdaj še nisem imel slabih izkušenj.«

Polna nove energije sta pot nadaljevala prek Bangkoka nazaj v Peking. Od vzhoda proti zahodu sta imela začrtano pot potovanja. Naslednji cilj: Argentina. Brazilija. Peru. Ekvador. Venezuela. Velike države, veliko zanimivosti, veliko dogodivščin. »Na pot sva se dobro pripravila. Kerstin govori špansko, saj se je učila v srednji šoli, sam pa sem se pred odhodom udeležil krajšega tečaja špansčine. To se je izkazalo za odlično odločitev, saj v Južni Ameriki skoraj nihče ne govori angleško.« Ni ju pljunila lama, niso ju oropali. »Nekaterih držav se drži pridevnik nevarne. Vendar menim, da te včasih prej oropajo v središču Hannovra kot sredi Ekvadorja.«

Ali ob tako razgibanem potovanju sploh lahko misliš na dom? »Seveda se spomniš na prijatelje, sprašuješ se, kaj počnejo. Vendar imaš popolnoma drugačen ritem, ko je pri tebi dan, je pri njih noč in obratno. Domače sva preko elektronske pošte obveščala, da sva dobro, sicer pa sva raje zbiralala trenutke, o katerih bova potem lahko pripovedovala prijateljem.« Pisala sta tudi blog, da so njune dogodivščine lahko spremljali sproti. Pa ne toliko zaradi drugih, ampak zato, da sta se prisilila kaj zapisati. Velikokrat drobni dogodki, ki niso zapisani, utonejo v pozabo, kar bi bilo škoda.

Kot že v zgodovini sta iz Južne Amerike »pobegnili« v Združene države. Kalifornija je bila zadnja postojanka. »Da sva se spet nekoliko navadila na življenjski slog in standard, podoben našemu,« se zasmije Beekmann.

Zdaj bo podoživljanje spominov moral postaviti na stran, saj ga čaka diploma, potem pa številni razgovori za službo. Potovanje ga je tako »okužilo«, da na svojo prihodnost gleda veliko širše kot pred zadnjim poletjem. »Vidim se lahko kjerkoli na svetu. Vem, da je biti turist nekaj popolnoma drugega kot živeti v določeni državi. Vendar mi je izkušnja pokazala, da se znam prilagajati, da znam živeti tako, kot zahteva trenutek.«

Preudarno

Študentski linč

Piše: Uroš Sitar

V maju smo bili priča demonstracijam z razsežnostmi, kot jih, tako so povedali uporniki druge polovice prejšnjega stoletja, pri nas ne pomnijo. Študentje oziroma posamezniki iz množice so se ob koncu demonstracijskega dogajanja znesli nad zgradbo parlamenta ...

Zdi se, kot da se nad Slovenijo že dlje zgrinjajo sami temni oblaki. Najprej so nas zajele posledice gospodarske krize, s katerimi so se začela zaostrovati vsa področja ugodnosti in pravic socialne države. Država je zaradi vse manjših prilivov v proračun začela varčevati na vseh področjih javne uprave. Zaradi te krize pa tudi strukture prebivalstva je več napovedi pokazalo na nevzdržnost pokojninskega sistema, potem pogojev zaposlovanja in tudi sistema študentskega in dijaškega dela, kot ga imamo pri nas kot redki v Evropi.

Tako imamo trenutno vlado, ki se je znašla v položaju, ko se ob vsakem poskusu spreminjanja dosedanje prakse – pa naj bo pokojnin, zaposlovanja, študentskega dela ali dijaške

prehrane – srečuje z vse ostrejšim odporom, ta pa je z zadnjimi odmevnimi demonstracijami vse prej kot dosegel svoj namen.

Lahko bi se reklo, da bila vsa propaganda že pred demonstracijami precej ostra, ko se je govorilo o malem delu. Veliko je bilo plakatiranja po večjih mestih, velik pomen pa so omenjeni zadevi namenili tudi na dveh najbolj odmevnih študentskih zabavah v Sloveniji – na Škisovi tržnici v Ljubljani in Lampijončkah v Mariboru. Pred omenjenim dogodkom smo študentje, verjetno tudi dijaki, dobili SMS-poziv k udeležbi. Še danes se sprašujem, od kod v sporočilu podpisani kontaktni strani www.skupaj.info naše številke in na podlagi česa jih lahko uporabljajo.

Dan je veliko študentov, predvsem pa dijakov res izkoristilo kot priložnost, da povedo svoje nestrinjanje z nameranim zakonom o malem delu, vendar se ne morem otresti občutka, da jih je veliko vzelo stvar kot priložnost za brezplačen izlet v Ljubljano. Že različni spletni portali, ki so kot sveže zemljice kazali fotografije, zaradi katerih me je sram, da sem študent, kažejo na to, da nekateri sploh niso vedeli, zakaj sploh so šli tja.

Množica dijakov se je povabila odzvala zaradi grožnje ob

izgubi brezplačnega toplega obroka. Vendar bi bil glede na odnos, ki ga nekateri dijaki kažejo do hrane, takšen ukrep skoraj upravičena rešitev. Temu v prid govori tudi ugotovitev računskega sodišča, ki govori o zavrženih toplih obrokih v vrednosti 160 tisoč evrov. Ob vsem skupaj pa dobimo vtis, da je dijakom ugajal predvsem prost dan v šoli, ki so ga na veliko proslavljali ob alkoholu v Ljubljani.

Ceprav je res, da bi nekaj z napovedanim zakonom o malem delu izgubili študentje in prihodnji študentje, se vendar zdi, da največ izgubijo prav študentski servisi in študentske organizacije, še posebno ŠOS. Zadnji je v preteklosti presenečal z nakupi različnih nepremičnin, nazadnje pa se je veliko govorilo celo o večjem plovilu. Zanima me, od kod ima ŠOS toliko sredstev, če ne iz dosedanjega sistema, ki to dopušča.

ŠOS se je ob incidentih ogradil od vsakršne odgovornosti, tudi objektivne v vlogi organizatorja. Ob vsem skupaj je najbolj žalostno to, da so ob študentski problematiki s študenti in dijaki manipulirali in jih hujskali, tako da smo s tem dosegli ravno nasproten učinek. Vsi so se pogovarjali samo o nastali škodi, mladi pa smo v očeh javnosti postali vse prej kot gibalo družbe.

Center interesnih dejavnosti Ptuj
Osojnikova 9, SI – 2250 Ptuj
tel. 780 55 40 in 041 604 778
www.cid.si cid@cid.si

Kam med počitnicami na Ptuj 2010

BREZPLAČNI PROGRAMI SO OZNAČENI S SIMBOLOM ☼.

PRI VSEH, RAZEN PRI ULIČNIH DELAVNICAH,
SO POTREBNE PREDHODNE PRIJAVE.

POMEMBNO!

Otroci in mladi, ki se želijo udeležiti delavnic, pa imajo zaradi socialne stiske težavo s plačilom kotizacije, se lahko po dogovoru v CID Ptuj udeležijo izbrane delavnice brez kotizacije ali z znižanim plačilom.

IME PROGRAMA	KRATEK OPIS	PROSTOR	CILJNA SKUPINA	TERMIN
POLETNA POTEPANJA ☼	Dopoldanski izleti osnovnošolcev z Viktorijo Dabič. Skupina se vsakič zbere v CID ob 9. uri. Udeleženci potrebujejo udobno obutev, zaščito pred soncem in vodo. Vabljeni tudi starši! Vrnitev je načrtovano do 12. ure.	Ptujski dobri duh – poiščimo ga! Potep ob strugi Drave na Vičavi	osnovnošolci	1.7.
		Pripovedka o Orfeju in Evridiki – sprehod po nasipu ob Dravi do Rance		8.7.
		Kako smo se ženili – Potrčeva zgodba – sprehod na Panoramo do Krapševih		15.7.
		Vsako drevo ima dušo – objemi ga! – sprehod v Ljudski vrt k zanimivim drevesom		22.7.
ŠPANŠČINA – ZAČETNI TEČAJ	Začetni tečaj pogovorne španščine za vse, ki bi radi usvojili osnove. Tečaj bo vodila Mojca Petrovič. Cena 17 €.	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	28. 6. – 2.7. od 9. do 10.30
ŠPANŠČINA – OSVEŽITVENI TEČAJ	Možnost nadaljevalnega tečaja! Osvežitveni tečaj je namenjen vsem, ki so osnove španščine že usvojili in bi želeli znanje obnoviti. Tečaj bo vodila Mojca Petrovič. Cena je 17 €.	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	28.6. – 2.7. od 11. do 12.30
IZLET V CELJE	Izlet z vlakom z vzponom po Pelikanovi poti na Celjski grad in obisk v otroškem muzeju Hermanov brlog. Izlet vodi Viktorija Dabič. Vabljeni tudi starši! Prijave zbira CID Ptuj najkasneje do 27.7., informacija o ceni bo znana v juliju. Ustvarjanje unikatnega nakita – ogrlic, zapestnic, uhanov, okrasnih sponk - iz raznovrstnih materialov pod mentorstvom Lee Kolednik in Nuše Topolovec. Cena je 17 €.	Celje	osnovnošolci in njihovi starši	29.7. ves dan
OBLIKOVANJE NAKITA	Ustvarjanje unikatnega nakita – ogrlic, zapestnic, uhanov, okrasnih sponk - iz raznovrstnih materialov pod mentorstvom Lee Kolednik in Nuše Topolovec. Cena je 17 €.	CID Ptuj	osnovnošolci in mladi	28.6. – 2.7. od 10. do 12. ure
ELEKTRO DELAVNICA ☼	Izdelovanje električnih vezij za zabavno elektroniko. Mentor je Danijel Krapša.	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	vsako sredo ob 10. uri od 30.6. dalje vse počitnice
ORIENTALSKI PLESI	Za deklice, ki želijo usvojiti osnove orientalskih plesov. Mentorica je Majda Fridl. Cena je 17 €.	CID Ptuj	osnovnošolci	23. – 27.8. od 10.00 do 11.30
USTVAJANJE GLASBE Z	Ustvarjanje glasbe s programi, ki so dostopni vsem. Glasbeno predznanje ni potrebno. Delavnico bo vodil Daniel Krapša. Udeležba je brezplačna.	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	vsak drugi torek med počitnicami od 10. do 12. ure, prvo srečanje 6.7., skupaj 5 srečanj

	Začetni tečaj portugalsčine s spoznavanjem Portugalske in njihove kulture, glasbe in kulinarike bo vodila Lilia Canario. Potrebno je osnovno znanje angleščine. Cena 17 €.	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	28.6. – 2.7. od 16. do 18. ure
UVODNI TEČAJ ZNAKOVNEGA JEZIKA GLUHIH	Spoznavanje osnov komunikiranja v znakovnem jeziku gluhih. Tečaj vodi Marija Koser, tolmačka znakovnega jezika gluhih iz Maribora. Cena je 17 €.	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej, odrasli	12. - 16.7. od 17. do 18.30
SOLO PETJE	Individualno učenje petja za vse, ki bi radi razvijali svoje pevske sposobnosti. Mentorica je Nataša Trobentar, mlada operna pevka iz Maribora. Cena je 25 €.	CID Ptuj	mladi od 12 let naprej	5. - 9. 7. individualni termini po 30 min od 14. ure dalje
GLINARJENJE	Izdelava reljefov, posodic, hranilnikov in okrasih predmetov. Delavnica bo potekala enkrat tedensko, izdelke bomo posušili in tudi žgali! Mentorica je Lea Kolednik. Cena je 10 €.	CID Ptuj in na prostem	osnovnošolci mladi	Vsak ponedeljek od 5. do 26.7. od 10. do 12. ure
ŽONGLIRANJE v sodelovanju z Društvom Kuku	Začetni tečaj žongliranja bosta vodila žonglerja Matjaž Kekec in Aja Rogina, ki obvladata tehnike rokovanja z žogicami, diablom, poji in drugimi rekviziti, tudi monokolo! Cena je 10 €.	CID Ptuj in na prostem	osnovnošolci mladi	12. – 17.7. od 10. do 11.30
OTROŠKA GRAFIČNA DELAVNICA v sodelovanju s festivalom Art Ptuj	Spoznavanje grafične tehnike, primerne za otroke, v umetniškem ateljeju in lastno ustvarjanje grafik. Delavnico vodi Mojca Grula. Cena udeležbe 7 €.	grafični atelje projekta Art Ptuj	osnovnošolci	20. in 21.7. od 10. do 13. ure
OTROŠKA DELAVNICA FRESKE v sodelovanju s festivalom Art Ptuj	Spoznavanje tehnike izdelave freske z umetnikom in poslikava sten v prostorih projekta Art Ptuj. Delavnico vodi Mojca Grula. Cena udeležbe 7 €.	prostor projekta Art Ptuj	osnovnošolci	22. in 23.7. od 10. do 13. ure
OTROŠKE LIKOVNE DELAVNICE Z UMETNIKI v sodelovanju s festivalom Art Ptuj	Za otroke, ki radi likovno ustvarjajo. Z mentorico Mojco Grula bodo obiskovali umetnike iz tujine v ateljejih in nato tudi sami oblikovali na likovnem področju, ki ga bodo spoznali v umetniškem paviljonu. Cena udeležbe je 17 EUR.	umetniški paviljoni festivala Art Ptuj	osnovnošolci	26. – 30.7. od 10. do 13. ure, 30.7. odprtje razstave otroških izdelkov v CID Ptuj
POLETNE GLASBENE DELAVNICE v sodelovanju z Društvom Arsana in GŠ Karola Pahorja Ptuj	Igranje v glasbenih zasedbah za mlade z glasbenim predznanjem z zaključnim koncertom. Prijavnice so na voljo v CID Ptuj in prostorih Društva Arsana v Cankarjevi ulici. Cena 100 €.	GŠ Karola Pahorja Ptuj	mladi	16. – 20.7. ves dan, zaključni koncert 21.7. zvečer v parku pri CID Ptuj
AFRIŠKI BOBNI	Začetni tečaj igranja na afriške bobne – djembe. Vodil ga bo Boris Magdalenc. Sodelujejo lahko tudi tisti, ki nimajo svojega bobna, morajo pa to povedati ob prijavi. Cena 10 €.	CID Ptuj	otroci in mladi	23. – 27.8. od 9. do 10. ure
LITERARNA DELAVNICA v sodelovanju s Študentsko založbo	Delavnica za mlade, ki pišejo poezijo ali prozo ali si želijo s pisanjem začeti. Delavnico bo vodila Kristina Kočan Šalamon, mlada pesnica iz Maribora. Udeleženci bomo obiskali tudi dogodke v okviru literarnega festivala na Ptuj. Za objavo najboljših izdelkov bo poskrbel CID Ptuj. Cena je 7 €.	CID Ptuj in prizorišča Dnevov poezije in vina na Ptuj	mladi od 13 let naprej	26. in 27.8. popoldan in zvečer

Kolofon

Številka 9
Letnik 3
Datum izida: 30.6.2010
Kraj izida: Ptuj

Cidopis je glasilo Centra interesnih dejavnosti Ptuj.

Izdal: CID Ptuj
Zanj: Aleksander Kraner
Naklada: 400 izvodov
Foto na naslovnici: Andrej Lamut
Tiskarna: Grafis

Urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine v Centru interesnih dejavnosti: Polona Ambrožič

Oblikovalec in tehnični urednik: Andrej Lamut

Novinarji: Andrej Lamut, 18 let, gimnazijec; Donna Erjavec, 16 let, gimnazijka; Dora Lenart, 19 let, študentka; Eva Kračun, 16 let, gimnazijka; Jasmina Kokol, 16 let, gimnazijka; K.J., 17 let, gimnazijka; Lucija Hamersak, 20 let; Luka Cvetko, 13 let, OŠ Velika Nedelja; Maruška Samobor Gerl, 22 let, študentka; Nina Zupanič, 18, gimnazijka; Uroš Sitar, 21 let, študent; Živa Rokavec, 21 let, študentka

Lektorici: Barbara Ferčič in Maja Kračun